

# คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 922/2546

นายเย็น กมลยิ่งเสถียรโจทก์ นายวิรัช มินศิริจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 1367, ป.พ.พ. มาตรา 1369, ป.วิ.พ. มาตรา 55

## ย่อ / หลักกฎหมาย

โจทก์บรรยายฟ้องว่า โจทก์เป็นผู้มีสิทธิครอบครองที่ดินพิพาท จำเลยรบกวนการครอบครองโดยนำเจ้าพนักงานที่ดินไปทำการรังวัดออกโฉนด ขอให้พิพากษาว่าโจทก์เป็นผู้มีสิทธิครอบครองที่ดินพิพาทและให้จำเลยจดทะเบียนเปลี่ยนชื่อผู้มีสิทธิครอบครองที่ดินพิพาทจากชื่อจำเลยเป็นชื่อโจทก์ ตามคำฟ้องโจทก์ดังกล่าว โจทก์เป็นฝ่ายครอบครองที่ดินพิพาท ดังนั้น เพียงแต่การที่จำเลยนำพนักงานเจ้าหน้าที่ไปรังวัดออกโฉนดที่ดินพิพาทโดยที่จำเลยไม่ได้เข้าไปยึดถือครอบครองข้ออ้างในการที่จำเลยแย้งการครอบครองที่ดินพิพาทยังไม่เกิด ทั้งตามคำขอท้ายฟ้องโจทก์มิได้ขอให้ศาลขจัดข้อที่โจทก์อ้างว่าถูกจำเลยโต้แย้งสิทธิ คือมิได้ขอให้ห้ามมิให้จำเลยออกโฉนดที่ดินพิพาทเมื่อโจทก์เป็นฝ่ายครอบครองที่ดินพิพาทโดยที่จำเลยไม่ได้เข้าไปแย้งการครอบครอง โจทก์จึงไม่มีสิทธิฟ้องขอให้ศาลมีคำสั่งว่าโจทก์มีสิทธิครอบครองที่ดินพิพาท

## คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้พิพากษาว่าโจทก์มีสิทธิครอบครองที่ดินตามหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. 3) เลขที่ 1374/696 เนื้อที่ประมาณ 10 ไร่ ห้ามจำเลยเข้ามาเกี่ยวข้อง ให้จำเลยจดทะเบียนเปลี่ยนชื่อผู้มีสิทธิครอบครองการทำประโยชน์ เป็นชื่อของโจทก์ หากจำเลยเพิกเฉยให้ถือเอาตามคำพิพากษาเป็นการแสดงเจตนาแทน จำเลยให้การว่า โจทก์ไม่ได้เป็นผู้มีสิทธิครอบครองที่ดินพิพาท โจทก์เข้าอยู่ในที่ดินพิพาทโดยได้รับอนุญาตจากจำเลย การที่จำเลยนำเจ้าพนักงานที่ดินไปรังวัดที่ดินพิพาทเป็นการใช้สิทธิตามกฎหมาย จำเลยมิได้โต้แย้งสิทธิของ โจทก์จึงไม่มีอำนาจฟ้องขอให้ยกฟ้อง ศาลชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง ค่าฤชาธรรมเนียมให้เป็นพับ โจทก์อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 7 พิพากษากลับว่า โจทก์มีสิทธิครอบครองที่ดินพิพาทตามหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. 3) เลขที่ 1374/696 ห้ามจำเลยเกี่ยวข้อง คำขออื่นให้ยก ค่าฤชาธรรมเนียมทั้งสองศาลให้เป็นพับ จำเลยฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า โจทก์บรรยายฟ้องว่า โจทก์เป็นผู้มีสิทธิครอบครองที่ดินพิพาท จำเลยรบกวนการครอบครองของโจทก์โดยนำเจ้าพนักงานที่ดินไปทำการรังวัดเพื่อออกโฉนด ขอให้พิพากษาว่าโจทก์เป็นผู้มีสิทธิครอบครองที่ดินพิพาทและให้จำเลยจดทะเบียนเปลี่ยนชื่อผู้มีสิทธิครอบครองในหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. 3) เลขที่ 1374/696 จากชื่อของจำเลยเป็นชื่อของโจทก์ ห้ามจำเลยเกี่ยวข้องกับที่ดินพิพาท เห็นว่า ตามคำฟ้องของโจทก์ดังกล่าว โจทก์อ้างว่าโจทก์เป็นฝ่ายครอบครองที่ดินพิพาทตลอดมา ดังนั้น เพียงแต่การที่จำเลยนำพนักงานเจ้าหน้าที่ไปรังวัดออกโฉนดที่ดินพิพาทโดยที่จำเลยไม่ได้เข้าไปยึดถือครอบครองที่ดินพิพาท ข้ออ้างในการที่จำเลยแย้งสิทธิครอบครองที่ดินพิพาทจึงยังไม่เกิด ทั้งในการพิพากษาศาลจะต้องพิพากษาคำขอของโจทก์ ซึ่งตามคำขอท้ายฟ้องโจทก์มิได้ขอให้ศาลขจัดข้อที่โจทก์อ้างว่าถูกจำเลยโต้แย้งสิทธิ คือมิได้ขอให้ห้ามมิให้จำเลยออกโฉนดที่ดินพิพาท เมื่อโจทก์อ้างว่าโจทก์เป็นฝ่ายครอบครองที่ดินพิพาทโดยที่จำเลยยังไม่ได้เข้าไปแย้งการครอบครอง โจทก์จึงไม่มีสิทธิฟ้องขอให้ ศาลมีคำสั่งว่าโจทก์มีสิทธิครอบครองที่ดินพิพาทแต่อย่างใด ทั้งไม่มีกรณีที่

พิพากษาให้ตามคำขอของโจทก์ได้ ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 7 พิพากษามานั้น ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วย  
ฎีกาของจำเลยฟังขึ้น พิพากษากลับ ให้ยกฟ้องโจทก์ ค่าฤชาธรรมเนียมทั้งสามศาลให้เป็นพับ

## องค์คณะ

---

ธาดา กษิตินนท์ · ธีรศักดิ์ เตียวพัฒนานนท์ · หัสดี ไกรทองสุข

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/922/2546>